

skega hmelja, le po jeden dolar davka od barela pobiralo, in od piva, ki se iz ptujega, t. j. evropejskega hmelja vari, pa po dva dolarja.

Ravno tako tudi na Angleškem ne vedo, kaj bodo počeli, če bo nova letina izpala le količkaj dobro. Angleški hmeljerejci si hočejo posebno s tem pomagati, da bodo v prihodnje kolikor največ mogoče le dobro in fino blago pridelovali, ker so se prepričali, da slabega hmelja nikdo ne kupi. V ta namen gnojijo hmeljišča le z umetnim gnojem.

Na angleško hmeljsko trgovino to letos kaj slabo upliva, da prihajajo iz Amerike neprenehoma velikanske pošiljatve, ki potem polnijo posebno londonska skladišča. Na angleških trgih se giblje cena od 1 do 3 funte šterlingov za angleški stot, toraj povprečno okoli 12 do 36 gld za 50 kg.

Na Nemškem so zaloge še tudi velike; v samem Norimbergu je okoli 10.000 do 12.000 vreč, ki tudi po znižanih cenah 15 do 30 mark to je 9 do 18 gld. za 50 kg. ne morejo najti kupcev.

V Rusiji je že kacic 1500 do 2000 mtrct. neprodanega hmelja in bi ga ljudje oddali za vsako ceno, če bi le kdo hotel kupiti. V zadnjem času so ga kupili tam židje nekaj vagonov po 1 rubelj za pud, to je po 1 gld. 30 kr. za 16 kg., tako da ubogim ljudem za hmelj skoraj nič ostane. — Ruska vlada se neprenehoma trudi, kmetu pomagati, kolikor in kjer le more. Kakor se iz zanesljivega vira sliši, namerava še to poletje zgraditi po celi državi 15 do 20 velikih hmeljskih sušilnic in skladišč na državne stroške, kjer se bo potem hmelj pravilno sušil in žveplnil. Na ta način se misli izboljšati blagu kakovost, kar bo za tamošnje hmeljarstvo velike vrednosti. Mimogrede naj omenim, da so ruski hmeljerejci skoraj izključno le češki naselniki, ki so v teku 20—30 let velikanske goščave spremenili v lepo polje in velike vasi. Torej nam tudi v tem oziru bratje Čehi kažejo, kaj se doseže z delavnostjo in dobro voljo.

Žalški hmelj slovi kot najboljši na svetu, vendar je pa letos okoli Žalca še več nego 2000 mtrct. neprodanih, če tudi bi ga lastniki prodali radi po 45—60 gld. za 50 kg.

V Galiciji, kjer se jako fini hmelj prideluje, ki še skoraj nikoli ni ostal, ga imajo letos še kakih 1000 mtrct. Ker pa gališki hmeljerejci niso kmetje, ampak skoraj izključno le plemiči in bogati grajščaki, toraj jih tudi tako hudo ne zadene, če jim hmelj ostane. Gališki kmet, naj je Poljak ali Rusin, je žalibog še tako neveden, da ne zapopade nikakoršnega napredka, kar je kriva v prvi vrsti vlada, ki gališkim Slovanom nikakoršnega poduka ne privošči, drugič „voditelji naroda“, kakor se nazivajo tamošnji plemiči sami, ki so prav za prav — z malimi izjemami — le sebičneži, in tretjič židje, ki ubogi narod na vse mogoče in nemogoče načine sesajo. — Ni toraj čuda, če se vsako leto sto in sto rodbin pre-

seli v Ameriko; posestva pridejo pa večidel v židovske roke.

Kamor se torej ozremo, ne vidimo nič veselega in je sedaj le vprašanje, kaj nam bo prinesla prihodnjost. Bati se je, da tudi letos ne bo veliko bolje, kakor je bilo lani. Letošnja spomlad je večidel le mokra in mrzla, kar je krivo, da se po svetu pije malo piva in če bo tudi poletje tako neugodno za pivovarje, potem pač ni misliti, da bi se hmelj dal spraviti dobro v denar. Največ bo pa seveda vendar le od nove letine odvisno. Če bi Amerika, Anglija in Nemčija pridelale malo hmelja, potem je lahko mogoče, da se za nas povrnejo zopet dobri časi.

Kolikor se je dalo do sedaj videti, je hmeljska rastlina po celem svetu čvrsta in zdrava in je zima nikjer ni poškodovala. Skoraj iz vseh krajev se poroča, da nove trtice veselo rastejo in da se ovijajo že precej visoko po drogih. Le v nekaterih angleških in ameriškanskih okrajih se je že pokazalo precej mrčesa; tudi se sliši o neki bolezni, vsled katere mlado listje orujava in odpade.

Kakor razmere kažejo, nam bližnja prihodnjost menda ne bo posebno prijazna, pa vendar bi ne bilo prav, če bi že naprej obupali. Pravi hmeljar mora imeti tudi pogum in se ne sme ustrašiti pred vsako malenkostjo. Ako je bilo dobro tedaj, ko se je dobilo za 1 kilo 2 do 3 gld., naj bo dobro tudi tedaj, kadar se komaj 50 ali 20 kr. dobi za 1 kilo. Gotovo pa je, da pridejo zopet boljša leta, ki bodo zopet vse poravnala. Te misli so tudi premeteni ameriškanski trgovci, ki so v zadnjem času od marsikaterega kmeta ves njegov hmeljski pridelek kupili za pet let naprej in sicer tako, da je cena za prvo leto 6 do 7 centimov za funt, in potem vsako nastopno leto po jeden centim več. Prvo leto okoli 32 gld. za 100 kg. in potem vsako leto 2—3 gld. dražje.

Toraj le z veseljem in pogumom na delo, saj že pregovor pravi: „Pomogaj si sam in Bog ti bode pomagal!“

Kmetijske raznoterosti.

Pincgavski konj je posebno pripraven za trda dela, zlasti za kmete. Jako krotek je in ne boji se nobenega ropota stroja. Za vročino in mraz ni občutljiv. Dela v največji vročini in največjem mrazu. Ker je jako močen, orješ v lahkejši zemlji lahko le z jednim konjem. Tudi za pičo ni izbirčen. Ta konj hitro raste in drugo leto že za delo.

Preveč ne polivaj spomladi. V aprilu in maju potrebujejo rastline več gorkote, kakor pa moče. Tudi moče ne prenašajo. Prilivati moraš le sveže posejanim rastlinam in in tistim, ki nimajo globokih korenin.

Novi način shranjevanje surovega masla. V Avstriji se dene surovo maslo v steklene plošče ki se zvežejo s papirnimi trakovi. Potem se vse prevleče z mavecem in v posebno za to pripravljen papir zavije. Vse je podobno mavčni krogli. Na ta način ohrani se surovo maslo popolnoma sveže.

Ovijajoči fižol lahko vzgojiš ob steni na pooljenih vrvicah. Take vrvice so ceneje, kakor palice. Na ta način dobimo po stenah lepo zelenje.